

eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager, kunstige Lemmer, Brillen, Sygevoogne og andre Hjælpemidler; dog skal vedkommende ikke være pligtig at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed.

Raadet er berettiget til at forlange, at den paagældende lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, med mindre den paagældende som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand skønnes at kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

Saaframt Oplæring ikke skønnes at kunne finde Sted under saadanne Forhold, at den paagældende kan bo i Hjemmet, er Raadet berettiget til at forlange, at vedkommende skal tage Ophold udenfor Hjemmet, saa længe Oplæringen varer. Ministeren for Sundhedsvæsen bemyndiges til efter Forhandling med Invalidforsikringsraadet at virke for at skaffe Arbejde til de forsikrede i saadanne Stillinger i Statens og Kommunernes Tjeneste eller indenfor det private Erhvervsliv, som de paagældende skønnes egnede til at udfylde.

Det paahviler Invalidforsikringsraadet at være opmærksom paa, om en Rente-nyder, som aandsvag, sindssyg, Epileptiker, tuberkuløs eller lignende, bør tages under Forsorg af det offentlige i Medfør af Reglerne herom, jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891, ændret ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, og i bekræftende Fald straks at sætte sig i Forbindelse med de paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforborg etableret, jfr. herved Lov om Værgeraadforborg Nr. 139 af 31. Marts 1926 §§ 19—20.

§ 21.

Udgifterne til Kur og Pleje m. v. samt Oplæring, som den forsikrede underkaster sig i Henhold til Invalidforsikringsraadet Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse imod, at Direktøren for Sygekassevæsenet af Invalidforsikringsfondens Midler refunderer Kassen den Del af Udgifterne, som det ifølge Kassens Vedtægt ikke paahviler den endeligt at afholde.

Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifølge Lovgivning om Forsikring mod Ulykkestilfælde, indtræder Sygekassen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikringssselskab (Arbejdsgiver) efter Ulykkesforsikringslovgivningen, jfr. Lov af 28. Juni 1920 § 23.

§ 22.

Personer, der bevislig forsørges af saadanne, som i Henhold til § 20 er underkastede Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt eller Oplæring udenfor Hjemmet, er berettigede til uden Fattighjælps Virkning af vedkommende kommunale Kasse mod Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler at erholde den til deres Underhold nødvendige Understøttelse, saa længe Kuren eller Oplæringen varer. Det samme gælder, naar den paagældende, om han end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 20 paabudte Foranstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

§ 23.

Unnlader vedkommende at underkaste sig de i § 20 omhandlede Foranstaltninger, kan Retten til Invalidrente efter Invalidforsikringsraadets Bestemmelse helt eller delvis forbydes, dog kun saafremt den paagældende forud ved anbefalet Brev er advaret om den retlige Følge af sin Unnladelse.